

Arrest

**nr. 71 988 van 16 december 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 25 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VERBOVEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent officieel gehuwd met I.M.(...) (O.V. X), op 20 december 2010 te Nuradilova, Dagestan in de Russische Federatie. U werkte in het café van uw moeder te Khasav-Yurt, waar tevens eetwaren verkocht werden.

Uw problemen zijn begonnen naar aanleiding van een ontploffing aan de rand van Khasav-Yurt, Dagestan op 19 februari 2011. Daarbij werden strijders gedood door de FSB, de Russische nationale

veiligheidsdienst, evenals een klant van het café waar u werkte. Deze klant, I.R.(...), was die dag nog langs geweest in het café en had een grotere hoeveelheid eetwaren gekocht dan normaal. Ten gevolge van de explosie werd u vervolgens, net zoals vele jongeren in de stad, op straat opgepakt ter ondervraging op 20 februari 2011. De volgende dag, op 21 februari 2011 werd u terug vrijgelaten. U besloot naar het café te gaan en daar vernam u dat het café uitgebrand was en uw moeder in het ziekenhuis lag. De Russische nationale veiligheidsdienst had ontdekt dat I.R.(...) in het café voedsel kocht en bijgevolg werd het in brand gestoken. Na deze gebeurtenissen verhuisde u samen met uw vrouw, van Khasav-Yurt naar het dorp van uw ouders te Nuradilova. Op 5 maart 2011 werd u thuis, in het bijzijn van uw vrouw, opnieuw opgepakt voor ondervraging door de FSB. U werd gevraagd naar informatie betreffende I.R.(...) en naar uw band met hem. Twee dagen later, op 7 maart 2011 werd u vrijgelaten en keerde u terug naar uw thuis in Nuradilova. Op 14 april 2011 kwamen medewerkers van de FSB voor een laatste keer langs en namen u mee. U werd tot 26 april 2011 hardhandig ondervraagd met betrekking tot I.R.(...), waarna u vrijgelaten werd en thuis in Nuradilova verbleef. Eind juni 2011 besloot u vervolgens te vluchten en alle noodzakelijke zaken werden in gereedheid gebracht. Op 3 juli 2011 echter, werd er een convocatie bij uw thuis afgegeven die u opriep voor een ondervraging de volgende dag. U ging hier uit schrik niet op in en vertrok samen met uw vrouw op 6 juli 2011 uit Dagestan. Per bus en per trein bereikte u Kharkov, Oekraïne waarna u in een minibus verder naar Brussel reed. Op 11 juli 2011 kwam u daar vervolgens aan en vroeg dezelfde dag asiel aan. Bij uw aankomst bent u zowel uw binnenlands paspoort als dat van uw vrouw en haar internationale paspoort vergeten in de minibus. U weet niet of er nog iets gebeurd is in verband met uw asielproblemen sinds uw vertrek. Verder heeft u nog steeds contact met uw ouders.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: de geboorteaktes en medische verzekering van u en uw vrouw, jullie huwelijksakte, de oproepingsbrief, foto's van het uitgebrande café, uw medisch boekje, een attest in verband met eerdere rugproblemen van uw vrouw. Uw advocaat overhandigde nog enkele artikels betreffende de huidige situatie in Tsjetsjenië.

B. Motivering

"U vreest voor een terugkeer naar uw land van herkomst omdat de autoriteiten u zouden kunnen vasthouden en vermoorden naar aanleiding van uw vermeende banden met de rebellen. Het Commissariaat-generaal verklaart uw asielaanvraag echter ongeloofwaardig omwille van de volgende redenen.

Vooreerst kwamen er verschillende zware en onaanvaardbare tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en de verklaringen van uw vrouw aan het licht. Zo verklaart u dat u voor een eerste maal meegenomen werd ter ondervraging op straat op 20 februari 2011. (CGVS man, p.11 en 17) Echter, uw vrouw verklaart initieel dat u midden januari 2011 en later in januari of februari 2011 thuis werd meegenomen en dat zij aanwezig was bij dit incident. (CGVS vrouw, p. 5 en 6) Na confrontatie met deze tegenstrijdige feiten stelt uw vrouw dat het in februari gebeurd was, maar een precieze datum kan zij vervolgens niet geven. (CGVS vrouw, p. 10 en 11) Betreffende deze arrestatie verklaart u eveneens dat u de volgende dag, op 21 februari 2011, vrijgelaten werd. (CGVS man, p. 17) Uw vrouw verklaart daarentegen dat u na één of twee weken terug vrijkwam. (CGVS vrouw, p. 6) Uw vrouw heeft hier geen verklaring voor. (CGVS vrouw, p. 11) Vervolgens stelt u dat u na uw vrijlating naar het café van uw moeder ging en daar zag u dat het café uitgebrand was en vernam u dat uw moeder in het ziekenhuis lag. (CGVS man, p. 19) Hieruit leidt het Commissariaat-generaal af dat het café vernield werd tussen 20 en 21 februari 2011. Uw vrouw stelt evenwel dat er ongeveer tien dagen tussen uw arrestatie en de brand zaten, hetgeen onmogelijk te rijmen valt met uw verklaringen. (CGVS vrouw, p. 7) Nadat zij geconfronteerd werd met dit verschil, stelt uw vrouw dat zij bedoelde dat de winkel na de zuiveringsacties in brand gestoken werd, hetgeen geen afdoende verklaring is voor deze tegenstrijdigheid aangezien de vraag aan uw vrouw duidelijk de tijdsperiode tussen arrestatie en brand betrof. (CGVS vrouw, p. 11) Betreffende de arrestatie van half april 2011 verklaart u dat de veiligheidsdiensten misschien een half uur bij uw thuis waren, terwijl uw vrouw stelt dat dit niet meer dan vijf minuten was. (CGVS man, p. 23 en CGVS vrouw, p. 8) Tot slot vermeldde u nog dat u op 5 maart 2011 meegenomen werd door de veiligheidsdiensten, dit in het bijzijn van uw vrouw. (CGVS man, p. 20 en 21) U kwam twee dagen later, op 7 maart 2011 terug vrij. (CGVS man, p. 21) Echter, uw vrouw vermeldde dit feit hoegenaamd niet tijdens haar interview op het Commissariaat-generaal, zelfs nadat haar gevraagd werd of er nog iets gebeurd was met betrekking tot haar asielaanvraag dat ze nog niet vermeld had. (CGVS vrouw, p. 9) Na confrontatie met haar omissie van dergelijk belangrijk asielerelateerd feit, stelt zij dat ze het niet weet, misschien vergist ze zich of vergist u zich en details kent ze niet. (CGVS vrouw p. 9) Vervolgens stelt ze dat u inderdaad werd meegenomen maar dat ze dit

incident vergeten was. (CGVS vrouw, p. 9) Deze verklaringen zijn niet plausibel. Er kan verwacht worden dat, wanneer expliciet naar bepaalde door u aangehaalde feiten wordt gevraagd waarbij uw vrouw aanwezig was, zij deze feiten duidelijk en concreet kan weergeven.

Het Commissariaat-generaal aanvaardt jullie verklaringen niet met betrekking tot deze tegenstrijdigheden. Niet alleen zijn er talrijke discrepanties vastgesteld, daarenboven raken zij de kern van uw asielrelaas, zowel uw arrestaties van 20 februari 2011 en 5 maart 2011 als die van 14 april 2011.

Het Commissariaat-generaal verwacht in alle redelijkheid dat asielzoekers, die omwille van bepaalde gebeurtenissen hun land van herkomst ontvluchten, consistente en gelijklopende verklaringen kunnen afleggen betreffende deze gebeurtenissen, hetgeen in casu duidelijk niet het geval is. Gelet op de ernst van deze tegenstrijdigheden, gezien zij betrekking hebben op essentiële elementen van uw asielproblemen, wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot deze feiten volledig ondermijnd en kan er bijgevolg geen geloof gehecht worden aan uw vluchtmotieven.

Ten tweede stelt het Commissariaat-generaal vast dat u onaannemelijk vaag blijft met betrekking tot enkele elementen die de kern van uw asielrelaas raken. Zo kan u het adres niet geven van het huis dat ontplofte op 19 februari 2011, enkel dat het aan de rand van de stad was waar er nieuwe gebouwen stonden. (CGVS man, p.15) Daarenboven weet u niet hoeveel slachtoffers er, buiten I.R.(...), vielen en of er enige ruchtbaarheid aan deze explosie gegeven werd. (CGVS man, p. 15) U stelt enkel dat dit misschien wel het geval was maar dat u daarvan niet op de hoogte bent aangezien u al problemen genoeg had en gechoqueerd was. (CGVS man, p. 15) Bovendien weet u niet of er nog andere mensen in verband met die explosie meegenomen of verdacht werden. (CGVS man p. 23) Met betrekking tot uw eerste arrestatie op 20 februari 2011 werd u gevraagd of er nog andere mensen, buiten uzelf, meegenomen werden waarop u verklaart dat dit misschien wel gebeurd was. (CGVS man, p. 8) U weet het niet en leidt dit af uit geruchten. (CGVS man, p. 8) Ook kan u niet zeggen naar waar u bij de arrestatie van 5 maart gebracht werd, hoewel u niet geblinddoekt was en bij uw vrijlating terug in de auto geplaatst werd en afgezet op de Ordshonikitisay-sstraat, zijnde een hoofdstraat in Khasav-Yurt. (CGVS man, p. 21 en 22) Tot slot blijft u zeer vaag betreffende de oproepingbrief die u ontvangen had.

U kon niet zeggen door wie deze brief werd afgegeven, noch bij wie u zich moest aanmelden. (CGVS man, p. 25) Ook wist u niet in welke hoedanigheid u opgeroepen werd. (CGVS man, p. 25) Deze onaannemelijke vaagheden aangaande feiten die betrekking hebben op de kern van uw asielrelaas ondermijnen de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen op fundamentele wijze. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt betreffende de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst. In casu is dit niet het geval, aangezien u essentiële elementen zoals onder andere het adres of de slachtoffers van de ontploffing niet kan vernoemen, noch weet u belangrijke details betreffende uw arrestaties op te noemen.

Bovendien hebt u onvoldoende pogingen ondernomen om zich aangaande de evolutie van uw vervolgingsprobleem verder te informeren. Zo weet u niet of er nog iets voorgevallen is in uw land van herkomst sinds uw vertrek naar België, volgens u omdat niemand u daarover verteld heeft. (CGVS man, p. 26) Zelf hebt u daar ook niet naar gevraagd, omdat u bang bent van alles en u wilt uzelf sparen. (CGVS man, p. 27) In alle redelijkheid kan het Commissariaat-generaal er van uitgaan dat een asielzoeker ernstige pogingen zou ondernemen om de huidige situatie van zijn problemen te achterhalen teneinde zijn eigen risico bij een eventuele terugkeer beter in te schatten. Het niet achterhalen van deze informatie wijst op grove desinteresse voor uw eigen situatie en ondermijnt uw geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw problemen op ernstige wijze.

Ten vierde aanvaardt het Commissariaat-generaal uw verklaringen met betrekking tot uw reisroute niet. Vooreerst waren er duidelijk discrepanties in verband met het tijdsverloop tussen uw verklaringen op het Commissariaat-generaal en deze op de Dienst Vreemdelingenzaken hetgeen uw geloofwaardigheid verder uitholt. Op de Dienst Vreemdelingenzaken stelt u dat u op 7 juli 2011 in Kharkov, Oekraïne aankwam en vervolgens, op dezelfde dag, vertrok richting Brussel. (Verklaring DVZ, vraag 35) Op het Commissariaat-generaal stelt u echter dat u op 8 juli 2011 aankwam in Kharkov, Oekraïne en daar vervolgens één nacht verbleef in het appartement van uw oom. (CGVS man, p. 8) Op 9 juli 2011 vertrok u verder richting Brussel. (CGVS man, p. 8) Daarenboven verklaart u enkel met uw binnenlands paspoort gereisd te hebben, zonder dat er valse documenten gebruikt werden. (CGVS man, p. 7-9) Ook werd u niet gecontroleerd, u moest geen documenten laten zien of er werden u geen vragen gesteld. (CGVS man, p. 9) Het Commissariaat-generaal acht het bijzonder ongeloofwaardig dat u zonder enige vorm van controle de grens van de Schengen-zone illegaal bent overgestoken. Uit informatie

beschikbaar op het Commissariaat-generaal en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt immers dat er aan de Schengengrenzen zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles uitgevoerd worden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen, en dit op strikt individuele wijze. Na confrontatie met deze zware controles stelt u enkel dat u voordien niet in Europa was en stelt u zich de vraag wat u nu moet zeggen of hoe u dat moet uitleggen. (CGVS man, p. 10) Uw argumenten kunnen het Commissariaat-generaal echter niet overtuigen waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnd wordt. Tevens ontstaat het vermoeden dat u uw Russisch internationaal paspoort, waarvan u verklaarde dat u er geen had, en uw binnenlands paspoort bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over het mogelijk door u verkregen visum voor uw reis naar België, het tijdstip en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden. (CGVS man, p. 7) Uw uitleg dat u uw binnenlands paspoort en dat van uw vrouw, samen met haar internationaal paspoort, in de minibus bij aankomst in België vergeten bent, kan hoegenaamd niet overtuigen. (CGVS man, p. 7) Zo verklaart u dat deze documenten in een portefeuille, vastgemaakt aan uw riem, hingen maar dat u deze portefeuille los maakte voordat u in slaap viel. (CGVS man, p. 7) Bij het verlaten van de bus werd u opgejaagd door de chauffeur en bent u de portefeuille vergeten mee te nemen. (CGVS man, p. 7) U hebt daarenboven niet geprobeerd deze documenten terug te krijgen. (CGVS man, p.7) Het Commissariaat-generaal aanvaardt deze verklaringen niet aangezien u duidelijk voorzorgen nam om deze documenten tijdens uw reis niet te verliezen. Zo hield u de belangrijkste documenten apart en hing u de portefeuille vast aan uw riem. Echter, bij aankomst hier zou u deze documenten gewoonweg vergeten zijn, hetgeen bijzonder ongeloofwaardig overkomt. Daarenboven kan men in alle redelijkheid aannemen dat reizigers tijdens hun reis bijzondere aandacht hebben voor deze cruciale documenten temeer in het geval van asielzoekers voor wie deze documenten van levensbelang zijn. Bijgevolg hollen uw verklaringen uw geloofwaardigheid verder uit.

Bovendien kon u niet vertellen via welke landen u gereisd bent, via welk land u de Schengenzone bent binnengekomen en of u een grenspost, buiten de Russische federatie bent tegengekomen. (CGVS man, p. 9) U stelt dat u misschien een grenspost gepasseerd was maar er werd u nergens iets gevraagd. (CGVS man, p.9) U kon geen documenten ter staving van uw reisweg voorleggen, noch werden er enige afspraken gemaakt met uw chauffeur voor in het geval van eventuele controles. (CGVS man, p. 9 en 10). Aangezien een dergelijke clandestiene reis een uiterst precarie onderneming is, gezien het persoonlijk belang dat u had bij het welslagen van uw vlucht uit uw herkomstland is het niet aannemelijk dat u zo weinig kan vertellen over het traject en de organisatie van deze reis. Opnieuw hollen uw vage verklaringen uw algehele geloofwaardigheid uit. Tot slot legt u als bewijs van uw problemen de oproepingsbrief van de Russische nationale veiligheidsdienst voor. Echter, het Commissariaat-generaal twijfelt sterk aan de authenticiteit van dit document. Vooreerst, en in de lijn wat reeds besproken werd, kon u zeer weinig informatie geven betreffende uw oproeping en de informatie in de oproepingsbrief. Daarenboven voldoet de convocatie niet aan de wettelijke vormvoorschriften. Zo werd er niet ingevuld in welke hoedanigheid u werd opgeroepen, noch werd het afleveringsstrookje ingevuld en afgescheurd bij ontvangst. Eveneens bestond uw convocatie uit twee A4 pagina's, waar het normaal een rechthoekige vorm heeft die beduidend kleiner is dan de convocatie die u toont. Bovendien stond er geen uitreikingsinstantie in de linkerbovenhoek. Al deze elementen doen het Commissariaat-generaal duidelijk twifelen aan de authenticiteit van dit document, waardoor uw geloofwaardigheid verder in twijfel getrokken.

Daarenboven kunnen de andere documenten die u voorlegt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen. De geboorteaktes en medische verzekering van u en uw vrouw, jullie huwelijksakte, uw medisch boekje en een attest in verband met eerdere rugproblemen van uw vrouw attesteren op voldoende wijze uw identiteit en burgerlijke staat, hetgeen niet betwist wordt door het Commissariaat-generaal. Uw advocaat overhandigde verder nog enkele artikels betreffende de huidige situatie in Tsjetsjenië, die in het kader van uw asielrelaas niet weerhouden worden aangezien uw individuele situatie beoordeeld wordt en u daarenboven in Dagestan verblijft. Voorts toonde u nog foto's van het uitgebrande café maar ook deze documenten kunnen de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen aangezien deze foto's geen objectief begin van bewijs zijn. Zo kan men onder meer onmogelijk afleiden of dit werkelijk uw café is, wat de oorzaak van de brand is en wanneer deze foto's genomen werden.

Wat betreft de situatie van de etnische Tsjetsjenen in Dagestan dient gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat in het licht van de algemene veiligheidssituatie eenieder die gelieerd wordt met de tebellensbeweging, ongeacht de etnie, een risico loopt op problemen met de autoriteiten. De

rebellenbeweging bestaat reeds lang niet meer overwegend uit Tsjetsjenen, maar wordt soms nog gelinkt met de rebellie in Tsjetsjenië, zonder dat dit echter resulteert in acties tegen of een vervolging van deze bevolkingsgroep omwille van hun Tsjetsjeense etnie. Daarom kan de loutere Tsjetsjeense origine niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog. De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse, versnipperde rebellenbeweging met een beperkte slagkracht, die haar acties beperkt tot gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden; dit betreft een begrensde aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen geviséerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties; het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen. Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Dagestan actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan er op basis van de voornoemde redenen geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten waarop u uw asiel baseert. Er dient dus besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker laat gelden niet akkoord te gaan met de vaststelling van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) dat het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig is wegens de zware en onaanvaardbare tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen en de verklaringen van zijn vrouw.

Verzoeker wijst er op dat zijn vrouw op het ogenblik van het interview, met name op 21 september 2011 hoogzwanger was en het al onverantwoord was om haar toen nog de verre verplaatsing van Weelde naar Brussel te laten maken. Verzoeker wijst op de extra stress situatie zowel voor zijn vrouw als voor de baby. Verzoeker argumenteert dat zij beiden nog zeer jong zijn en dat zijn vrouw wel weet wat er allemaal gebeurd is met verzoeker doch niet aanwezig was bij de feiten en daarom niet alles kon weergeven.

In een tweede onderdeel benadrukt verzoeker dat het onmiskenbaar vast staat dat hij gezocht werd, ondervraagd en opgepakt wegens vermeende banden met de rebellen. De verklaringen van zijn echtgenote zijn volgens verzoeker, hoewel ze inderdaad discrepanties vertonen, een bevestiging van zijn problemen.

In een derde onderdeel voert verzoeker aan dat de commissaris-generaal bevestigt dat eenieder die gelieerd wordt aan de rebellenbeweging een risico loopt op problemen met de autoriteiten. Tot slot stelt verzoeker dat het niet is omwille van zijn Tsjetsjeense origine dat hij meent problemen te hebben met de

autoriteiten, maar door de banden tussen hemzelf en de rebellen, meer bepaald het feit dat hij I.R.(...) kende en hij deze persoon vaak zijn café bezocht.

In een laatste onderdeel wijst verzoeker op het feit dat Dagestan een erg onstabiele regio is en willekeurig geweld aldaar schering en inslag is.

2.2. Uit de uiteenzetting van verzoeker kan worden afgeleid dat hij de motieven van de bestreden beslissing betwist en kan hieruit aldus een beweerde schending van de materiële motiveringsplicht worden aangevoerd.

Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd. De materiële motiveringsplicht houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal oordeelde dat verzoeker zijn asielaanvraag niet geloofwaardig wordt geacht aangezien er tegenstrijdige verklaringen zijn afgelegd tussen verzoeker en zijn echtgenote; verzoeker vage verklaringen aflegde omtrent kernelementen van zijn asielaanvraag; hij tevens tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over zijn reisroute en omdat er getwijfeld wordt aan de authenticiteit van de neergelegde oproepingsbrief.

De motivering moet als geheel worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielaanvraag wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319).

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt vooreerst op dat het loutere feit dat verzoeker niet akkoord gaat met de motieven van de bestreden beslissing uiteraard geen afdoende

verweer is. De Raad verwijst naar de bewijslast in hoofde van verzoeker en wijst er tevens dat het louter herhalen van een asielrelaas eveneens geen afdoende verweer is.

Wat betreft de argumentatie van verzoeker aangaande zijn vrouw die hoogzwanger is, merkt de Raad op dat uit het neergelegde stuk 3 kan afgeleid worden dat de vrouw van verzoeker is bevallen op 27 oktober 2011. De echtgenote van verzoeker was inderdaad zwanger op het moment van het verhoor bij de commissaris-generaal op 21 september 2011. Verzoeker, noch zijn echtgenote hebben specifieke opmerkingen gemaakt over haar zwangerschap en de hiermee gepaard gaande stress voor haar en haar kind. Uit het verhoorverslag van verzoeker, noch uit het verhoorverslag van de echtgenote van verzoeker blijkt dat zij hiervan melding hebben gemaakt. Zij hebben aldus op geen enkele wijze aangegeven dat de echtgenoot van verzoeker door de zwangerschap moeilijkheden zou hebben om het asielrelaas uiteen te zetten bij de commissaris-generaal. Bovendien kan er gewezen worden op het feit dat de commissaris-generaal expliciet heeft gevraagd aan verzoeker en aan zijn echtgenote of zij nog iets willen toevoegen waarop verzoeker en zijn echtgenote negatief op hebben geantwoord. Deze redenering is aldus geen verschoningsgrond voor de vastgestelde tegenstrijdige verklaringen tussen verzoeker en zijn echtgenoot.

Daar waar verzoekers stellen dat zij zeer jong zijn, verzoekster de grote lijnen kende, niets steeds aanwezig was en dus inderdaad de details niet allemaal heeft weergegeven en dat dit geenszins de kern van het asielrelaas betreft stelt de Raad vast dat deze algemene commentaar de concrete motieven van de bestreden beslissing niet weerlegt.

Daar waar verzoeker stelt dat hij gelieerd was met de rebellenbeweging omdat hij I.R.(...) kende en deze vaak het café bezocht waar hij werkte stelt de Raad vast dat verzoeker zich beperkt tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gegeven verklaringen. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen.

Wat betreft het tweede onderdeel van de uiteenzetting van verzoeker stelt de Raad vast dat hij louter aangeeft niet akkoord te gaan met de bestreden beslissing. Zoals reeds uiteengezet is dit geen dienstig verweer.

Op basis van de verschillende concrete motieven oordeelde de commissaris-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas van verzoeker. De motieven zijn gebaseerd op de vaststellingen die verzoeker heeft gemaakt op basis van de stukken van het administratief dossier. Verzoeker brengt verder geen concrete elementen aan teneinde deze motieven te ontkrachten.

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

De loutere vermelding dat Dagestan een erg onstabiele regio is en willekeurig geweld aldaar schering en inslag is, is hiervan geen bewijs.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 verrechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,

mevr. S. QUINTENS

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS